

Een paar maanden nadat twijfel was gerezen over de integriteit van het bedrijf Relief Goods Alliance bij de levering van mondkapjes ('persoonlijke beschermingsmiddelen') besloot toenmalig minister Van Ark tot een onderzoek. Dat (forensisch) onderzoek moest worden uitgevoerd door bureau Deloitte; aan het ministerie de taak dat bureau van alle relevante gegevens te voorzien. Voor 5.1.2e 5.1.2e Nafase Coronacrisis, was dat een extra opdracht, waarvoor zij extra menskracht nodig had. En zo kwam ze terecht bij Flex Beleid en via hen bij 5.1.2e 5.1.2e: 'Wat wij zochten was iemand die kon optreden als *linking pin* tussen Deloitte en alle betrokkenen binnen VWS – niet alleen de betrokken beleidsdirecties, maar ook de directies die gaan over privacy en security. Iemand die in staat is alle losse eindjes aan elkaar te knopen. Een uitdagende opdracht, waarvan we zelf in het begin ook de reikwijdte niet konden overzien. Het was immers voor het eerst dat VWS betrokken is bij zo'n juridisch onderzoek, dus er was geen protocol of draaiboek voor.'

Voor 5.1.2e was de opdracht zelfs dubbel complex, 5.1.2e 5.1.2e 5.1.2e En dan is het best lastig als niet meteen duidelijk is wat de opdracht inhield. 5.1.2e: 'Minister van Ark had de Kamer beloofd dat de gang van zaken rond de aankoop van de hulpmiddelen tot de bodem zou worden uitgezocht. Letterlijk zei ze: 'de onderste steen moet boven'. Dat is mooi, maar voor ons werd pas gaandeweg duidelijk wat de impact en de consequenties van die belofte waren. Dat maakte het voor mij een buitengewoon uitdagend avontuur. Alles was voortdurend in beweging, er waren voortdurend losse eindjes en er was volop discussie over wat wel en wat niet kon en over wie dan weer ergens iets van moest vinden. Voortdurend doken weer nieuwe problemen op, zaken waarvan we tegen elkaar zeiden: *hoe gaan we dít nu weer oplossen??* Het was echt pionieren. Maar dat maakte het wel heel interessant.'

Natuurlijk heeft het ministerie wel vaker te maken gehad met evaluaties, maar nooit eerder met een forensisch onderzoek. Bij evaluaties is het zo dat het ministerie bepaalt welke gegevens relevant zijn, waarna het onderzoeksbureau daarmee aan de slag gaat. Nu zei Deloitte: wij moeten zelf kunnen kiezen welke gegevens we willen zien. 5.1.2e: 'Dat was nieuw en daar hadden we ook meteen een probleem. Als zij zelf willen bepalen wat relevant is, dan zouden ze eigenlijk toegang moeten hebben tot álle gegevens van het hele ministerie. Afgezien van het feit dat dat natuurlijk veel te veel is, is het ook strijdig met de privacy wetten. Dat is de belangrijkste reden waarom het onderzoek langer duurde dan gepland.'

5.1.2e: 'Als je alle gegevens overdraagt, zijn daar ook gegevens bij die niets met het onderzoek te maken hebben en die raken aan de privacy van mensen. De vraag of een regelmatig bij de bedrijfsarts komt bijvoorbeeld, of dat hij heel actief is in de vakbond – dat zijn allemaal gegevens die je niet met anderen mag delen.' Uiteindelijk heeft het een paar maanden geduurd, voordat dat allemaal goed in beeld was. Het ging ook om een enorme hoeveelheid data. 5.1.2e: 'Bij VWS heeft Deloitte in totaal 1,2 miljoen gegevens opgehaald – variërend van chatberichten tot word-documenten en e-mails. Bij het Landelijk Consortium Hulpmiddelen, de organisatie die uiteindelijk de contracten heeft afgesloten met de leveranciers, nog eens vier miljoen. Dat zijn wel enorme hoeveelheden. Alleen de overdracht van al die gegevens naar Deloitte betekende al dat de machines dagen stonden te draaien...'

In al die hectiek bleek de inzet van 5.1.2e cruciaal. Waarbij overigens al snel bleek, dat haar toegevoegde waarde deels op een ander terrein lag dan tevoren gedacht. 5.1.2e: 'Ze wist zich het dossier binnen no time eigen te maken en ze kon goed schakelen met zowel de mensen van Deloitte als de mensen van VWS. Dat was ook waarvoor we haar hadden gevraagd. Maar

ze bleek ook al die enorm ingewikkelde technische problemen heel goed te kunnen vertalen in een leesbare notitie voor de ambtelijke leiding. Dat was heel belangrijk en dat hadden we niet voorzien.'

Voor 5.1.2e was de opdracht uitdagend, spannend en leerzaam en ze kijkt er dan ook met veel plezier op terug. Het enige nadeel was, dat ze vanwege de vertraging in het begin de afronding niet zelf kon meemaken. 'Dat is wel een nadeel van Flex: als het uitloopt, kun je vaak wel éven langer blijven, maar dan is het ook klaar. Dat betekent dat ik moest stoppen, terwijl het nog niet was afgerond. Ik heb het netjes kunnen overdragen, maar zelf vond ik het wel een beetje jammer.'

5.1.2e verwacht dat het belang van Flex voor VWS alleen maar groter wordt. 'Het gaat er niet alleen om dat je iemand kunt inhuren als je voor je reguliere werk even handen te kort komt, maar wat je steeds vaker binnen het ministerie ziet is dat er kortlopende projecten opduiken – zoals dit geval. Daarvoor heb je mensen nodig met specifieke kennis en ervaring.' Haar eigen ervaringen met Flex zijn in elk geval heel goed. Maar je moet er wel in investeren, zegt ze met nadruk. En dat geldt zowel voor de opdrachtgever als voor de Flex'er. 'De opdrachtgever moet de opdracht helder omschrijven. Dat lukt niet altijd - zoals in dit geval – en dan moet de Flex'er wendbaar genoeg zijn om daarmee om te gaan. Daarnaast is het heel belangrijk dat de opdrachtgever de tijd neemt om de flex'er te ondersteunen. Je moet iemand niet laten zwemmen. Maar als je daarin investeert, is succes verzekerd.'